

ASIELZOEKERS

Ze rekenen op een **wonder**. En op God

Asielzoekers die in Italië aankwamen, moeten in Italië de procedure doorlopen. Ook als ze doorreizen naar Nederland en liever daar asiel aanvragen. Ook als Italië hen niet wil. *NRC* sprak vier van hen.

Tekst **Sheila Kamerman** Foto's **Olivier Middendorp**

Ze laten je naar huis bellen terwijl ze je martelen

Ousman Jaw (20)
uit Gambia

Ik vroeg twee Nederlandse toeristen om hulp

Assimiou Aboulaye (18)
uit Togo

Bewakers in Italië zijn net zo corrupt als de maffia

Aladin Saine (32)
uit Gambia

Mensen keren hun hoofd af en houden hun neus dicht, als ze langs je lopen

Muhammed Minteh (19)
uit Gambia

Consul verlaat demonstratief de zaal tijdens toespraak Torra

Door onze correspondent
Koen Greven

MADRID. De Nederlandse honorair consul in Barcelona, Dirk Kremer, heeft voor opschudding gezorgd door dinsdagavond tijdens een toespraak van de Catalaanse regiopresident Quim Torra demonstratief de zaal te verlaten. Kremer deed dat toen Torra een groep van 90 diplomaten toesprak over „repressie van de Spaanse staat”. De honorair consul staat bekend als een fervent tegenstander van de Catalaanse strijd om onafhankelijkheid. Een bron bij de Catalaanse regieregering schildert de Nederlander af als „zeer rechts”.

Kremer weigerde zijn actie verder toe te lichten en liet weten dat „alle pers-thema's door de ambassade worden af-

gehandeld”. Een woordvoerder van de ambassade verwees naar Buitenlandse Zaken omdat de dienst in Madrid alleen „internationale pers” te woord zou staan. Een voorlichter van het ministerie bevestigde dat Kremer de zaal verliet, maar doet over de reden geen mededelingen. „De honorair consul houdt zich bezig met consulaire en economische zaken. Voor politieke zaken wordt de Nederlandse regering vertegenwoordigd door de Spaanse ambassade in Madrid.”

Torra hield zijn toespraak op een bijeenkomst voor het consulaire corps in het regeringspaleis van Barcelona. Kremer was de enige die de zaal verliet tijdens de politiek getinte speech, waarin Torra stelde dat „Catalanen in een staat leven waar men vervolgd wordt vanwege de vrijheid van meningsuiting”.

lig en vertrok.

Wat ze willen: werk. Leven. Laat ons werken, zeggen ze. Dan zijn we geen last.

Maar Nederland wil ze niet. Het net sluit zich snel. Voor Aladin heeft de Dienst Terugkeer en Vertrek, verantwoordelijk voor vreemdelingen die niet in Nederland mogen blijven, een ticket gekocht. Hij vliegt deze vrijdag terug.

Martelingen

Eigenlijk wil Italië ze niet terug. Zelfs vluchtelingen die vanuit Libië over zee het land met rubberboten naderen, moeten door de Libische kustwacht worden opgepikt, vindt de nieuwe Italiaanse minister van Binnenlandse Zaken. Hij wil ze Italië niet in hebben.

Door het Verdrag van Dublin krijgt hij de vluchtelingen toch. Nederland doet een verzoek, Italië heeft dan twee maanden om te reageren. „Meestal komt er geen reactie”, zegt Lenny Reesink van VluchtelingenWerk. „Het asielsysteem is daar overbelast. Als er na twee maanden nog niets is gehoord, mag Nederland hoe dan ook overdragen. En dat gebeurt.”

De mannen vrezen dat Italië hen zal terugsturen naar hun geboorteland. En die vrees is terecht. Togo staat op de lijst van veilige landen. Gambia niet - maar een asielsvergunning is niet vanzelfsprekend. „Zelfs als een land als veilig te boek staat, mag Italië ze niet zonder meer terugsturen”, zegt Reesink. „Er kunnen redenen zijn dat iemand toch gevaar loopt. Elk asielverzoek moet individueel getoet worden. Het is alleen de vraag of Italië in staat is om dat te doen.”

De familie van mijn vriendin dreigde me te vermoorden. Er zat maar één ding op: vluchten

Aladin Saine (32) uit Gambia

Aladin Saine (32) uit Gambia

Zelf vinden ze hun geboorteland zonder uitzondering onveilig. Saine vertelt over ruzie met de familie van zijn vriendin, die besneden moest worden. Hij was daar tegen. Hij werd door de oudste broer van zijn vriendin, een militair, meegenomen en dagenlang gemarteld. Toen zijn ouders hem hadden vrijgekocht, zat er nog maar één ding op: vluchten. Zijn dochter was toen zeven, nu is ze tien. Zij is nog bij haar moeder in Gambia.

De vader van Ousman Jaw is overleden. Hij vertelt over de tweede vrouw van zijn vader, die de eerste vrouw - zijn moeder - haatte. Het was zo erg dat ze hete olie over zijn moeder goot, waardoor ze overleed. „Ik denk dat mijn stiefmoeder het land en bezit van mijn vader niet wilde delen.”

In Libië zat hij zeven maanden in de gevangenis. Hij huult als hij erover vertelt. „Ze laten je naar huis bellen terwijl ze je martelen”, zegt hij. De familie moet dan geld overmaken. Hij had niemand om te bellen. Hij laat zijn rug zien vol littekens. „Er zijn daar geen wetten en geen regels.”

Ook Muhammed kon in Libië niemand bellen. Hij heeft in Gambia een vader en twee jongere broers, maar zij zijn zo arm dat ze honger hebben, zegt hij, en geen geld. Hij kreeg in Libië hulp van andere Gambianen, anders had hij het niet gered. Hij heeft maar één wens: geld verdienen voor zijn vader en broers.

Terugkeren kan geen van hen zich voorstellen. Ze weten inmiddels wel dat het niet eerlijk verdeeld is in de wereld. En dat er bij nader inzien niemand in Europa op hen zit te wachten. Maar ze rekenen toch op een wonder. En op God.

Advertentie

Alle liefdes zijn bijzonder en zijn het waard om te beschermen. Ook de liefde van Julius en Jeremiah in Oeganda. Toen Julius hiv kreeg, dacht hij: 'dit is het einde'. Alleen met hiv-remmers blijft hij gezond en heeft hun liefde toekomst.

Help Aidsfonds de liefde te beschermen van Julius, Jeremiah en miljoenen anderen. Want pas de helft van alle mensen met hiv krijgt medicijnen. Met jouw hulp zorgen we dat mensen overal ter wereld zich veilig kunnen laten testen en toegang hebben tot medicijnen.

stop aids.
uit liefde
voor alle
liefdes.

Help mee.
Kijk op aidsfonds.nl

 aidsfonds